

for mig klart om at Enhedslisten ønsker. Så Venstre kan ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg synes, det er lidt komisk med Venstres fokus på centralisering, eftersom det, vi gør, er at lægge snittet et andet sted. Sådan som det er i dag, er der sådan set lovgivning omkring klassekvotienten. Det, vi gør med det her forslag, er at sætte klassekvotienten længere ned.

For så vidt angår ideen med at lave minimumsrettigheder, er det jo, ligesom når Enhedslisten har et krav om, at man skal have ret til minimum to hjemmehjælpstimer, så er det jo ikke et spørgsmål om, at kommunen ikke må give fem, hvis man mener, at det er det, der er behov for, eller det, man har lyst til. Det er bare et spørgsmål om, at man ikke må gå længere ned.

På samme måde gælder det for hvert evigt eneste af de her krav, at vi mener, at der skal være en bund, og hvad man gør over den bund, må man fuldstændig selv om ude i kommunerne. Derfor kan jeg ikke forstå, at Venstre mener, at det her er et centraliseringsforslag.

Så vil jeg gerne spørge Venstres ordfører, om Venstres ordfører mener, at der er behov for flere midler i Folkeskolen, om Venstres ordfører mener, at der er behov for investeringer i den danske folkeskole.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg synes nu, det her forslag meget klart vidner om centralisering. Jeg mener, det er klokkeklar centralisering, hvis det er sådan, at man fra Folketingets talerstol pålægger kommunerne, at man skal afsætte minimum 35 timer pr. lærer om året til efter- og videreuddannelse, eller at man skal sikre, at der er et minimumsbudget på 300 kr. pr. elev pr. år i forbindelse med et pædagogisk servicecenter, og at der som minimum er 10-15 it-arbejdspladser. Det er centralisering, hvis det er noget, vi vedtager i Folketinget, og det ønsker vi simpelt hen ikke i Venstre. Så derfor ser jeg det her som værende centralisering.

Med hensyn til spørgsmålet om minimumsrettigheder, maksimumsklassestørrelser og sådan noget er vi i Venstre fuldt ud tilfredse med, at vi har den klassekvotient, der hedder 28, som står i folkeskoleloven i dag.

Og med hensyn til flere midler i folkeskolen vil jeg sige, at vi bruger 30 mia. kr. om året på den danske folkeskole. Det er verdens dyreste

folkeskole. Det er ikke verdens bedste. Jeg tror på, at det vil være muligt, at vi kan få verdens bedste folkeskole for de 30 mia. kr.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan altså konstatere, at Venstre mener, at det er fint, at de i 1. klasse sidder 28 elever, eftersom man ikke har lyst til at pille ved loftet for klassekvotienter.

Jeg kan konstatere, at Venstre synes, det er mange penge, når vi bruger 30 mia. kr., og at Venstre derfor ikke vil være med til, at der skal bruges flere ressourcer på efteruddannelsen, at Venstre ikke vil være med til at sikre, at samtlige skoler i det her land har et antal timer, der svarer til det vejledende timetal.

I Enhedslisten taler vi jo ikke om, hvorvidt de timer, de har, skal være samfundsfag eller geografi, eller hvad det nu skal være, det må de sådan set selv om. Vi taler om, at der skal være ressourcer til, at de kan have minimum det vejledende timeantal.

Men jeg kan forstå, at Venstre synes, at det er i orden, at 40 pct., op mod halvdelen af de danske folkeskoler, kører på et niveau, der er lavere end det, og at det er i orden, at man i de fattigste kommuner i Danmark eller de steder, hvor man ikke har prioriteret det, sidder 28 elever i en 1. klasse. Det synes jeg er en interessant skolepolitik.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jamen det her vidner jo lige præcis om det, som jeg også har sagt i min ordførertale, at Enhedslisten ikke stoler på, at man i kommunerne kan finde ud af at fylde rammerne ud for folkeskolen. Enhedslisten stoler ikke på, at kommunalbestyrelsesmedlemmerne, skolebestyrelsesmedlemmerne, skolelederne, lærerne kan finde ud af at få en folkeskole til at fungere, medmindre vi dikterer det fra Folketingets talerstol, og det vil vi simpelt hen ikke i Venstre.

I Venstre tror vi rent faktisk på vores kommunalbestyrelsesmedlemmer. Når vi fra Folketingets side sætter rammerne og målene op for, hvad børnene skal nå, hvad minimumstimetal er – for det har vi jo faktisk fastsat, vi har fastsat et minimumstimetal i folkeskolen – så har vi fuldt ud tiltro til, at så kan kommunerne, skolebestyrelserne, skolelederne og lærerne og for den sags skyld også eleverne sikre, at man får en